

Милосердя
врятує
світ

ДОБРА СПРАВА

ІАР 5783

№ 199

КВІТЕНЬ 2023

American Jewish
Joint Distribution
Committee

ГАЗЕТА БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН"

ОДЕСА

Видається за підтримки "Джойнт" JDC

International Fellowship
of Christians and Jews

Дорогі друзі!

Від щирого серця вітаємо клієнтів, волонтерів та співробітників БФ "Хесед Шаарей Ціон" з Днем дарування Тори, святом перших плодів!

Бажаємо Вам і вашим близьким благополуччя і процвітання, чуйно ставитися один до одного, нести світло знань.

Голова Правління
МИХАЙЛО БЛЮМБЕРГ

Генеральний директор
АНАТОЛІЙ КЕСЕЛЬМАН

Ш А В У О Т

Свято Шавуот ми відзначаємо на честь найбільшої події в історії людства – Синайського Одкровення. Цього дня 2448 року від створення світу (1312 р. до н.е.) Всевишній дарував євреям Тору та Десять Заповідей – морально-етичну основу всієї людської цивілізації.

Свято Шавуот, що починається з вечора 25 травня і закінчується вночі 27 травня 2023, має п'ять значень.

Святкування тижнів

«Шавуот» означає «тижні». З другого дня свята Песах відраховують сім тижнів. П'ятдесятний день – Шавуот.

Клятви

Назва свята пов'язана з клятвою, яку дали євреї, приймаючи Тору, і клятвою Бога Своєму народові, що Він ніколи не замінить його іншим народом.

Свято перших плодів

У цей день починаються приношення Всевишньому перших семи плодів:

винограду, інжиру, оливки, фініків, гранатів, пшениці та ячменю.

Хаг акацир – свято жнив

Це приношення складалося з двох хлібів із щойно зібраної пшениці, які символізують Усну і Письмову Тору, одночасно дані в Шавуот.

Час дарування Тори

У цей день Бог відкрив Себе всьому Ізраїлю і дав основні ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ. Ізраїль прийняв ці заповіді та всі закони Тори, традиції та пояснення. Це було дано Моше протягом 120 днів його перебування на горі Сінай.

Ацерет – Свято урочистої зустрічі

Воно символізує залучення до істинного Завіту не лише євреїв, а й представників інших народів. Цього дня у синагозі читають Мегілат Рут. Рут – моавітянка, яка перейшла в єврейство, стала прабабусею царя Давида.

Святкова трапеза в Шавуот включає молочну і борошн'яну їжу: сир, сметану, млинці з сиром, пироги, пряники з медом, вареники, пиріжки.

На Шавуот перед обідом їдять молочне, а за дві години в окремому посуді подають м'ясні страви. Роботу заборонено.

ДЕНЬ ВЕСНИ ТА ПРАЦІ

1 травня більшість країн світу відзначають міжнародне свято – День Праці (Свято Весни та Праці).

У липні 1889 року Паризький конгрес II Інтернаціоналу в пам'ять про чиказьких робітників, які організували страйк 1 травня 1886 року, вимагаючи 8-годинного робочого дня, прийняв рішення про проведення щорічних демонстрацій 1 травня. Вперше День міжнародної солідарності працівників

відзначили в 1890 році в Іспанії, Італії, США, Франції, Швеції та деяких інших країнах.

Довгий час Першотравень був символом революції, мав «політичне забарвлення» і відзначався в основному демонстраціями.

В останні десятиліття Травень – не політичне, а яскраве радісне весняне свято. У цей день зазвичай влаштовують народні гуляння, але в 2023 році, коли йде війна, цього не станеться. Треба жити вірою в те, що в майбутньому 1 травня дійсно буде святом Весни і Праці.

До 78-ї річниці Великої Перемоги

У День Перемоги ми вшановуємо пам'ять захисників свободи і незалежності народів світу, які боролися і працювали з вірою в Перемогу. Ми з боєм згадуємо тих, хто загинув мужньою смертю в боях за рідну землю.

День Перемоги – свято для всього єврейського народу, що знаменує його порятунк від знищення.

Ми пам'ятаємо розстріляних, спалених, померлих в газових

камерах, – тих, хто став жертвою нацистів тільки за те, що вони були євреями.

Пам'ятаємо тих, хто вижив у гетто та нацистських концтаборах. Ми пам'ятаємо тих, хто ризикував своїм життям, щоб врятувати євреїв. Ми пам'ятаємо тих, хто своєю працею в тилу наблизив Перемогу. Ми пам'ятаємо тих, хто після війни підняв країну з руїн.

Міжнародний
день
сім'ї 2 стор.

Ірина
Мармер
"Милосердя
під час війни" 3 стор.

Діє
"Гаряча
лінія" 4 стор.

Поради
господарці 4 стор.

Марк
Штейнберг
"Єврейський
щит СРСР" 5 стор.

Влад
Славін
"Мелодія
прекрасних струн" 6 стор.

Одеса
у старих
фотографіях 7 стор.

Олександр та Лев
Шаргородські
"Ромео
та Джульєтта" 8 стор.

Віра
Шаховцева
"Люди
"Золотого віку" 9 стор.

Михайло
Гаузнер
"Неординарні
особистості" 10 стор.

Країна
Поетія 11 стор.

Посмішка 12 стор.

Служба "Мокед-Лакашіш" – 737-40-21; Служба "Харчування" – 737-40-11;
Програма "Медицина" – 737-40-27; Культурний центр – 737-40-13;
Служба волонтерів – 737-40-24; Волонтерська вітальня – 737-40-32;
Денний центр – 737-40-30; Редакція газети "Добра справа" – 737-40-12

Новини світу, України, Одеси

Під час засідання Ради безпеки ООН Китай виступив проти передачі ядерної зброї іншим країнам та розміщення її за межами країни-власника.

Президент України Володимир Зеленський побував із візитом у Польщі для переговорів між главами держав, делегацій, а також міністрами у рамках міжурядових консультацій.

Президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган визнав необхідність комплексної реформи Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй (ООН), що, за його словами, є "нагальною потребою".

Фінляндія офіційно стала 31-м членом НАТО.

Американське космічне агентство NASA назвало імена членів екіпажу, який має відправитися в перший за 50 років політ до Місяця. Серед них 44-річна Крістіна Кох. Вона встановила рекорд безперервного перебування жінки на космічній станції – 328 днів. Зробила шість виходів у відкритий космос.

Екс-президенту США Дональду Трампу висунуто звинувачення за 34 пунктами. Трамп не визнав себе винним за жодним із них.

У Міжнародному кримінальному суді в Гаазі розпочався процес у справі колишнього президента Косово Хашима Тачі, якого звинувачують у військових злочинах, скоєних у 1997-1999 роках, коли він очолював Армію звільнення Косова.

Народно-визвольна армія Китаю провела біля берегів Тайваню масштабні маневри, в ході яких, на думку західних експертів, відпрацьовується операція із захоплення острова.

Північна Корея заявила, що під час останніх випробувань тестувала нову твердопаливну балістичну ракету Hwasong-18.

Конституційний суд Франції схвалив підвищення пенсійного віку до 64 років. Пенсійна реформа призвела до безпрецедентного падіння рейтингу президента Макрона.

У Фінляндії запущено найпотужніший у Європі атомний реактор.

Президент США Джо Байден підтвердив свої наміри балотуватися на другий термін 2024 року.

Д Е Н Ь Є Р У С А Л И М У

У цей день, 28-го числа єврейського місяця іяр, єврейський народ святкує об'єднання Єрусалиму, яке відбулося 7 червня 1967 року.

14 травня 1948 року було проголошено існування держави Ізраїль. Єрусалим був її столицею. Тим не менш, протягом перших 19 років становлення незалежності Ізраїлю Єрусалим був розділений, і його східна частина, де розташована головна іудейська святиня, знаходилася під контролем Йорданії. В угоді про перемир'я Йорданія погодилася дозволити євреям

відвідувати свій сектор і молитися біля Західної стіни Єрусалимського Храму (Стіна Плачу). Але ця угода не дотримувалася.

У 1967 р. напруження між Ізраїлем та його сусідами переросло в 6-денну війну. За два дні запеклих боїв Армія Оборони Ізраїлю захопила всі йорданські позиції в Єрусалимі і прилеглих до нього районах. Сто

вісімдесят три солдати загинули в битві за Єрусалим. Через

тисячоліття возз'єдане місто знову стало неподільною столицею єврейської держави.

Одразу після захоплення сектора східного Єрусалиму були зроблені кроки для об'єднання двох частин міста.

Сьогодні Єрусалим швидко розвивається. У ньому здійснює

свою роботу Кнесет (парламент), тут розташовані офіційна резиденція президента країни, урядові міністерства та Головний рабинат. Між усіма політичними силами Ізраїлю існує угода з приводу того, що ні єврейська, ні суверенітет Єрусалиму не можуть бути предметом переговорів. Зараз не тільки євреям, але і християнським, і мусульманським меншинам забезпечений доступ до власних релігійних святинь.

В 2023 році День Єрусалима припадає на 19 травня.

Д Е Н Ї М А Т І Є Р І

Відповідно до Указу Президента України № 489/99, День матері відзначається у другу неділю травня. У 2023 році цей День відзначають 14 травня. Історія свята наступна. У 1908 році молода американка Анна Джервіс з Філадельфії (США) виступила з ініціативою вшанувати матерів. Її старання увінчалися успіхом — вперше відзначили День матері в 1910 році в штаті Вірджинія. День матері — одне з найбільш

зворушливих свят, адже кожен з нас з дитинства і до останніх своїх днів несе в своїй душі єдиний і неповторний образ — образ своєї мами, яка в себе зрозуміє, пробачить, завжди пошкодує і буде безкорисливо

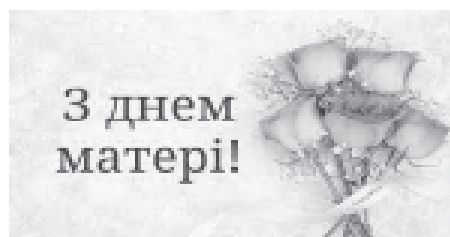
любити незважаючи ні на що. Щастя і красу материнства в усі

віки оспівували кращі художники і поети.

І не випадково від того, наскільки шанована жінка, яка виховує дітей в державі, може

визначити ступінь культури і благополуччя суспільства. У різних країнах національний День матері традиційно відзначається в різні дати. У цей день ми від щирого серця вітаємо дорогих мам зі святом.

Нехай ваші турботи, терпіння, любов і відданість знайдуть відгук зі світлом і добротою в душах дітей. Ваше материнське серце для нас безцінне.

ВСЕСВІТНИЙ ДЕНЬ БЛОНДИНОК

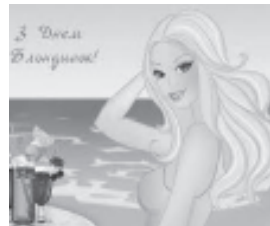
Найпомітніша і найбільш світлоголова частина людства нарешті здобула своє власне довгоочікуване і заслужене свято. Світла дата 31 травня оголошена Всесвітнім днем блондинок.

Героїні безлічі анекдотів, заручниці перекису в одну та перукарського мистецтва, всі

вони гідно відзначили цю дату вперше у 2006 році, а саме — вирішили віддати собі по заслугах і зробити лауреатками ексклюзивної премії — «Діамантова шпилька».

Справжня блондинка — явище рідкісне, вчені підрахували, що вже до 2202 блондинки зникнуть з лиця Землі. А причин тому кілька ... Щоб народитися блондином, в обох батьків повинно бути світле

волосся. В країнах, де переважає темний колір волосся, населення зростає, а носії «білого гена» — обмежуються однією дитиною. Остання людина зі світлим волоссям народиться, на думку вчених, у Фінляндії, де проживає найбільше число світловолосих людей на душу населення.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СІМ'І

Міжнародний день сім'ї відзначається 15 травня. Свято було встановлено Генеральною Асамблеєю ООН 20 вересня 1993 року з метою привертання уваги громадськості до проблем сім'ї.

Родина є берегинєю загальнолюдських цінностей, культури та історичної спадкоємності поколінь. Завдяки їй держава міцніє і розвивається, зростає добробут народу.

Із сім'ї починається життя людини, у ній відбувається її становлення як громадянина. Добробут сім'ї — ось мірило розвитку і прогресу країни. Основне призначення сім'ї — народження та виховання дітей. Через сім'ю мудрість і знання передаються від одного покоління до іншого.

Сімейні проблеми

Наразі у всьому світі існує серйозна проблема неповних сімей і величезна кількість розлучень. На жаль, наша країна не виняток. Сьогодні люди вважають за краще створювати сім'ю в досить пізньому віці, адже спочатку хочуть отримати гідну освіту, зробити кар'єру і заробити гроші. Дітей заводять теж досить пізно. Багато людей не хочуть мати дітей, вважаючи, що забезпечити їх буде непросто або не хочуть себе пов'язувати. Із цієї ж причини більшість сучасних сімей мають тільки одну дитину. Ще однією тенденцією сучасності можна назвати

велику популярність цивільних шлюбів. Люди хочуть уникнути зайвих зобов'язань, тому вважають за краще жити разом, не реєструючи офіційно свої стосунки.

10 секретів міцної сім'ї — фактори, які допомагають витримувати періоди складних життєвих ситуацій.

1. Не приховуйте своїх почуттів

І жінкам, і чоловікам завжди приємно чути, що їх люблять. Не лініуйте частіше говорити про це один одному. Підкріплюйте свої слова діями.

Любов не купиш дорогими подарунками. Тому досить іноді залишати квітку на видному місці. Швидкоплинна посмішка додасть промінь тепла коханій людині. Головне — зрозуміти, що люблять не за щось, а за те, що він чи вона є в їхньому житті.

2. Іхте, якщо можливо, разом зі всією сім'єю

Спільне застілля — це прекрасна можливість відчути підтримку і розуміння, обговорити наболілі проблеми. У будь-якій ситуації у членів родини залишається впевненість, що важкі часи можна подолати разом.

3. Сімейні традиції

Кожна сім'я має свої традиції. Це може бути застілля у вихідні, спільна гра в настільні ігри, риболовля, будь-яка дія, яка на протязі довгого часу виконується всією сім'єю. Сімейні традиції дарують нам відчуття стабільності, надійності і впевненості в завтрашньому дні.

4. Комунікція

Згідно з дослідженнями, діти, які часто спілкуються з дорослими (крім батьків), відчувають себе впевненіше і щасливіше. Частіше приймайте гостей.

5. Домашні справи

Якщо справедливо розподілити домашні справи між усіма членами сім'ї, то створюється атмосфера підтримки один одного, де кожен несе відповідальність за виконання своїх обов'язків. Спільна справа об'єднує і викликає взаємну повагу.

6. Сімейна історія

Важливо розповідати один одному і дітям про своє дитинство. Це дозволяє дітям краще зрозуміти своїх батьків. Багато дітей думають, що у їхніх батьків ніколи не було власних дитячих проблем. Деякі вважають, що їхні батьки народилися десь у віці 30 років.

Треба ділитися один з одним інформацією про попередні покоління вашої родини. Такі знання

допоможуть краще зрозуміти один одного.

7. Домашні тварини

Домашні тварини і птахи сприяють поліпшенню настрою. Турбота про братів наших менших дозволяє виховати в дітях почуття значущості і відповідальності.

8. Повага

Сім'я — це кілька людей, що живуть під одним дахом. У кожного свій характер, свої недоліки і переваги. Ні в якому разі не намагайтеся переробити характер один одного. Приймайте всіх членів сім'ї такими, якими вони є. Підтримуйте один одного, слухайте, йдіть на компроміс.

9. Пунктуальність

Пунктуальність підвищує почуття довіри до партнерів в тому, що вони ніколи вас не підведуть і на них можна поклатися.

10. Турбота один про одного

Купуйте і даруйте членам сім'ї дрібниці, які доставляють їм задоволення. Наприклад, випадково помічена річ для поповнення колекції, потрібна книга або милий магнітик на холодильник. Цим ви покажете, що дбаєте про своїх близьких і думаєте про них навіть тоді, коли їх немає поруч.

МИЛОСЕРДЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Наше покоління багато читало, бачило в фільмах, чуло від старших, що війна – величне випробування на стійкість, мужність, в першу чергу – на людяність, але й гадки не мали, що це чекає саме на нас.

З перших днів війни Кіровоградщина, що розташована в центрі країни, приймала хвили численних біженців, їх потрібно було розселити, нагодувати, вислухати та за можливості заспокоїти. Більшість рухалась далі шукати притулку за кордоном.

Щоденно в сквері біля Великої хоральної синагоги автобус забирав сім'ї, в основному це жінки з дітьми та літні люди, ми прощалися та розуміли, що з багатьма – назавжди. До речі, хто б подумав, що у від'їжджаючих серед найнеобхіднішого були переноски для домашніх улюбленців?

А ми, співробітники «Хесед Шаарей Ціон», залишилися у Кропивницькому. Хтось повинен був організувати ті самі автобуси, побудову сховища в підвалі синагоги, дбати про безпеку людей та історичної будівлі. Та головне – більшість з наших малорухомих підопічних залишилася по своїх домівках, і розраховувати вони могли саме на нас... Разом з Об'єднаною єврейською громадою та Іудейською релігійною громадою ми впоралися!

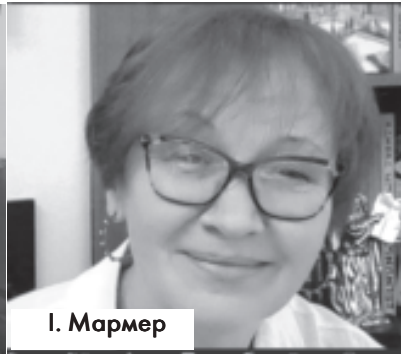
В перші місяці війни за кордон виїхали 75 наших клієнтів, майже половина з них з часом повернулася додому. На жаль, 44 людини не витримали стресів та пішли у засвіти... Здавалося б, значно поменшало людей. Але багато хто з тимчасово переміщених осіб, що знайшли прихисток в нашому місті, стали до нас на облік. Загалом це 110 осіб, у більшості люди поважного віку, але і багато молоді та дітей. Таким чином, наше навантаження значно збільшилося!

Хотілося б сказати декілька слів стосовно ролі команди одеського Хеседа, до якої ми маємо честь належати – її важко переоцінити!

По-перше, це моральна підтримка, коли всі розгублені, багато хто у розпачі, неможливо навіть передбачити, чого чекати попереду.

Л. Герман

І. Мармер

Т. Коломієць та Л. Щирбул

По-друге, величезна матеріальна допомога нашим підопічним найнеобхіднішим: гроші, продукти, ліки, теплі речі, ліхтарі, свічки тощо, а також неймовірне обладнання для Теплого Хабу, включно з коштовним та потужним генератором. До речі, наш Хаб в найскрутніші часи прихизав не тільки євреїв...

По-третє, ми знали, що завжди є з ким порадитись щодо поточної роботи, а також стосовно нових викликів, несподіваних життєвих ситуацій, які з'являлися майже щодня. За це велика та щира подяка Анатолію Кесельману та його команді.

Незважаючи на екстремальні умови, постійні відключення світла та Інтернету, ні на день не припинялося надання основних послуг нашим клієнтам. В першу чергу – це програма «Догляд на дому». Майже всі наші соціальні працівники працювали на своїх місцях. Жоден підопічний не залишився без належної уваги. Крім того, постійно та вчасно надавалися необхідні ліки та медичне обстеження за

програмою SOS. «Банківська карта», «Гуманітарна допомога» – все це дало змогу людям протриматися в найважчий період війни. Про це свідчать численні щирі слова вдячності, що додають і нам теж сил та наснаги працювати далі.

На фоні численного волонтерського руху, що охопив всю країну з перших днів

нового розвитку. Спочатку це був просто засіб спілкування, освоєння просторів мережі Інтернет, заповнення вільного часу іграми та читанням з віртуальної бібліотеки. Зараз наші ряди значно поповнилися новими учасниками, більшість потоваришувала з «єврейським телефоном» та його можливостями. Та головне – тепер ми не уявляємо свого життя без регулярних зустрічей онлайн, без інтерактивного спілкування та можливості бути почутим. Ми небадьоду один до одного, не залишаємося без уваги, дискутуємо, ділимося сімейними рецептами, жартуємо, вивчаємо нові або згадуємо забуті слова та вислови на ідиш, насолоджуємося оповіданнями, віршами та музикою – багато всього!

«Таке враження, що ми зустрічаємося великою дружньою компанією, ділимося новинами, жартуємо, згадуємо юність та відчуваємо себе молодими та повними сил!» – каже Леонід Брезман, колишній вчитель літератури.

«Я вдячна за цікавість та змістовність того, про що йшла мова на черговій зустрічі, мені важливо бути в курсі подій, але при цьому скласти свою власну думку», – доводить Світлана Омельчикова з Олександрії.

Взагалі зустрічі онлайн дозволили нам пережити важкі часи з постійними тривогами, необхідністю перебувати в сховищі, відключеннями світла та Інтернету завдяки дотриманню дружньої атмосфери, позитивного настрою та потужною підтримкою один одного.

У Кропивницькому філіалі «Хесед Шаарей Ціон» нас працює всього четверо. Ми не тільки колеги, але й однодумці. Нас об'єднує Хесед в його первинному сенсі – Милосердя.

Ірина Мармер

Л. Брезман

Л. Шлапак

НА ПЕРЕДОДНІ 10 КВІТНЯ

На порозі 79-ї річниці Дня визволення Одеси від фашистських загарбників Літературна студія «Одкровення» разом з творчим об'єднанням «Ліра», яким керує майстер художнього слова Зінаїда Сагдеева, організували у Будинку вчених зустріч з прихильниками літературно-музичних композицій. Головна тема – пісні та вірші про кохання. Мова йшла не тільки про кохання між чоловіком і жінкою, а ще й про любов до батьків, до Одеси, до України.

На початку програми Інна Вайнблат виконала пісню Марка Штейнберга «Місто моєї любові» на слова Галини Шмульєн, прочитала свої переклади віршів Олександра Аванесова і Леоніда Зільбера та познайомила слухачів з творчістю 21 поета студії «Одкровення». Прозвучали оригінальні вірші про кохання Алли Левіт-Вайнгауз, Гарі Перельдика, Світлани Потапенко-Калугіної, Володимира Опрі, Євгенії Лук'янової, Людмили Жук, Юлії

Мельник, Михайла Милого, Лариси Сокольської, Олександра Шафіра, Володимира Бондарчука, Людмили Бурдейної, Марини Писаревської, а також класичні твори, які переклали українською Людмила Смирнова, Наталія Ковалькова, Раїса Обухова.

Крім цього, у початковій та заключній частинах програми прозвучали романси та пісні про кохання О. Строка, М. Марьяновського, О. Вертинського у

виконанні Семена Вайнבלата під аккомпанемент І. Вайнблат.

Аудиторія дуже тепло зустрічала як музичні, так і поетичні номери програми. Завершилась зустріч пісню Яна Френкеля на слова Ігора Шаферана «Я вдома» – в перекладі українською С. Вайнבלата.

Побажаємо натхнення та успіхів обом творчим колективам.

Наум Левін

НАРАХУВАННЯ ЗА I КВАРТАЛ 2023 р.

Жерти нацизму

1 кат. самотні (із захв.) –	20056,00 грн.	10 – 4000 грн.
1 кат. самотні (без захв.) –	13800,00 грн.	
1 кат. несамотні (із захв.) –	17296,00 грн.	
1 кат. несамотні (без захв.) –	11040,00 грн.	
<hr/>		
2 кат. самотні (із захв.) –	17756,00 грн.	4001 грн. – 8000 грн.
2 кат. самотні (без захв.) –	11500,00 грн.	
2 кат. несамотні (із захв.) –	15456,00 грн.	
2 кат. несамотні (без захв.) –	9200,00 грн.	
<hr/>		
3 кат. самотні (із захв.) –	15456,00 грн.	8001 грн. – 17000 грн.
3 кат. самотні (без захв.) –	9200,00 грн.	
3 кат. несамотні (із захв.) –	13616,00 грн.	
3 кат. несамотні (без захв.) –	7360,00 грн.	

Не жерти нацизму, ВІЕ, FNV

1 кат. самотні (із захв.) –	4195,00 грн.	10 – 2000 грн.
1 кат. самотні (без захв.) –	3459,00 грн.	
1 кат. несамотні (із захв.) –	3496,00 грн.	
1 кат. несамотні (без захв.) –	2760,00 грн.	
<hr/>		
2 кат. самотні (із захв.) –	3735,00 грн.	2001 грн. – 3000 грн.
2 кат. самотні (без захв.) –	2999,00 грн.	
2 кат. несамотні (із захв.) –	3128,00 грн.	
2 кат. несамотні (без захв.) –	2392,00 грн.	
<hr/>		
3 кат. самотні (із захв.) –	3496,00 грн.	3001 грн. – 3600 грн.
3 кат. самотні (без захв.) –	2760,00 грн.	
3 кат. несамотні (із захв.) –	2944,00 грн.	
3 кат. несамотні (без захв.) –	2208,00 грн.	

Медицина ЖН–6256,00 грн., НЖН–736,00 грн.

УВАГА! Діє «Гаряча лінія» ТЕЛЕФОНИ «ГАРЯЧОЇ ЛІНІЇ»

Шановні клієнти Благодійної Фундації «Хесед Шаарей Ціон»!

У такий непростий час ми розширили роботу «Гарячої лінії» (Call Center), яка працює з 3 квітня 2020 р. Вона створена для тих, хто самотній.

Якщо ви зіткнулися з проблемами, які виникли під час карантину, і поряд немає нікого, хто міг би вам допомогти, звертайтеся до співробітників та волонтерів Хеседи, які обслуговують «Гарячу лінію».

Вони намагатимуться надати вам допомогу.

Ви можете звертатися з будь-яких гострих питань за номерами телефонів, які наведені поруч, з 10.00 до 15.00 у робочі дні:

З мобільного:

0948634720
0948634710
0948634740
0948634770
0948634780
0948634810
0948634760
0948634790

З міського:

7934720
7934710
7934740
7934770
7934780
7934810
7934760
7934790

Не винятком є телефонний зв'язок з вашим куратором, але просимо поставитися з розумінням до завантаженості співробітників БФ «Хесед Шаарей Ціон».

Ми завжди раді допомогти вам!
Бережіть себе!
Будьте здорові!
З повагою,

Діана Боровик

Н О В И Н И З І З Р А І Л Ю

Армія оборони Ізраїлю та компанія Israel Aerospace Industries здійснили запуск супутника "Офек-13" (Горизонт). Він забезпечує ізраїльських військових якісними зображеннями, ніж його попередники.

Президент Об'єднаних Арабських Еміратів шейх Мохаммед бен Заїд Аль Нахайян привітав Біньяміна Нетанягу та весь єврейський народ зі святом Песах.

Ізраїль взяв участь у європейській місії з дослідження Юпітера. Одним з найважливіших компонентів міжпланетної станції стали ізраїльські атомні годинники виробництва компанії AssuBeat, а також чіпи, оснащені захистом від космічної радіації.

У відповідь на порушення безпеки з боку "ХАМАСу" армія оборони Ізраїлю завдала ударів по двох тунелях терористів та двох об'єктах з виробництва зброї в секторі Газа.

Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетанягу 8 квітня розпорядився мобілізувати резервістів після того, як внаслідок нападів на Західному березі Йордану в Тель-Авіві загинули люди, серед яких італійський турист.

Прем'єр-міністр Нетанягу відклав на півроку реформу судової системи в Ізраїлі, яка призвела до політичної кризи.

18 квітня Ізраїль відзначив День Катастрофи та героїзму євреїв під час Другої світової війни. Нинішнього року жалобні заходи приурочені до 80-річчя повстання у Варшавському гетто. У всій країні пролунала двохвилинна сирена на згадку про шість

мільйонів євреїв, убитих нацистами та їхніми поплічниками під час Другої світової війни.

Президент Ізраїлю Іцхак Герцог відвідав Польщу, де взяв участь у церемонії 80-річчя від дня повстання у Варшавському гетто. Центральна виборча комісія визначила дату виборів до Кнесету 26-го скликання – 27 жовтня 2023 р.

Військовослужбовцям ізраїльської армії надано можливість залишити свій генетичний матеріал у «банку біологічних заповітів». У разі тяжкого поранення чи загибелі залишиться їхнє потомство.

В Ізраїлі розроблена та виробляється високотехнологічна індивідуальна система управління вогнем за допомогою радарів "Смеш", здатна розпізнавати, відстежувати та вражати повітряні (БПЛА) та наземні цілі з неперевершеною точністю. Вона керується штучним інтелектом і працює за принципом "один постріл – одне влучення".

Зроблений в Єрусалимі атомний хронометр USO став одним із ключових приладів з вивчення місяців Юпітера, встановлених у ракеті, яка стартувала з космодрому Куру у Французькій Гвіані. Він дозволяє побудувати тривимірну карту атмосфери цієї найбільшої планети Сонячної системи, зрозуміти її структуру та склад.

Для ізраїльської армії розроблено антибактеріальні шкарпетки, які виготовляються з бавовни з вкрапленнями окисленої міді, яка має антибактеріальні властивості, при цьому гинуть більше 99% бактерій та грибків.

П О Р А Д И Г О С П О Д А Р Ц І

Про крупи для каші

У злаках, крупах, бобових, гороху і навіть горіхах міститься фітинова кислота, яка заважає всмоктуванню в кишечнику магнію, кальцію, заліза та цинку, жирів та білків, блокуючи травні ферменти у шлунку. Всесвітня організація охорони здоров'я називає фітинову кислоту причиною виникнення анемії, алергій та чутливості до тієї чи іншої їжі, остеопорозу (ламкості кісток) та рахіту.

Для знешкодження цієї кислоти призначена процедура замочування круп на кілька годин або на ніч. Для цього потрібно приготувати певну кількість теплої фільтрованої води, необхідну для повного покриття крупи, додавши туди 1 столову ложку натурального окислювача (яблучного соку, лимонного соку, кефіру або йогурту), засипати крупу, накрити плівкою або кришкою і поставити в тепле місце.

Рис, гречку, перлівку та пшоно досить замочувати 7-8 годин, овес/вівсяні пластівці – 8-12 годин.

Після замочування крупу потрібно добре промити.

Не забудьте, що вимочені крупи готуються швидше.

Для кращого засвоєння та перетравлення злаків їх необхідно готувати з корисним жиром (вершковим маслом); рослинна (соняшникова) олія до корисних жирів не відноситься.

Раціон, побудований на великій кількості попередньо не замоченої, не підготовленої крупи, веде до серйозних наслідків – хвороби щитовидної залози, екзема, алергії, діабет, аутоімунні захворювання, коліт, хвороба Альцгеймера тощо.

Заварюючи вівсяні пластівці швидкого приготування, ви не живите своє тіло клітковиною та вітамінами, а забираєте потрібні мінерали з організму, перевантажуєте свій травний тракт і згодом можете привести самі себе до аутоімунних, гормональних, серцево-судинних та інших серйозних захворювань.

Воду не можна кип'ятити більше одного разу, тому що при повторному кип'ятінні утворюється діоксин - речовина, що викликає рак.

Одне з'їдене яблуко істотно знижує ризик виникнення каменів.

Якщо під час чищення цибулі жувати жуйку, сльози не з'являться.

Шматок шоколадного торта на сніданок (але не пізніше 9 год. ранку) може бути дуже корисним і навіть допомагає понизити вагу.

Люди, які регулярно вживають шоколад, мають менше шансів на серцево-судинні захворювання та інсульт.

У людей, які споживають велику кількість каротину (пігменти, що містяться в моркві), у 6 разів менша ймовірність розвитку раку шкіри.

В СЕСВІТНІЙ ДЕНЬ БЕЗ ТЮТЮНУ

Щороку 31 травня Всесвітня організація охорони здоров'я та партнери відзначають Всесвітній день без тютюну, привертаючи увагу до ризиків для здоров'я, пов'язаних із вживанням тютюну.

Всесвітній день без тютюну 2023 року присвячений різноманітності негативних наслідків впливу тютюну на здоров'я людини в усьому світі.

Д о н и х можна віднести:

Рак легень. Тютюнопаління є основою причиною раку легень. Вплив

пасивного куріння вдома і на роботі збільшує ризик цієї хвороби. За 10 років після відмови від куріння ризик розвитку раку легень знижується приблизно вдвічі в порівнянні з ризиком для курця.

Респіраторні захворювання. Хронічне обструктивне захворювання легень (ХОЗЛ) – хвороба, при якій накопичення гнійного слизу в легенях викликає болісний кашель й ускладнює дихання. Ризик розвитку ХОЗЛ особливо високий серед осіб, які починають курити у молодому віці, так як дим значно уповільнює розвиток легень. Тютюн також загострює астму, що обмежує активність і сприяє інвалідності.

Наслідки для розвитку дитини. Немовлята, які внутрішньоутробно піддаються впливу токсинів тютюнового

диму в результаті куріння матері або контакту з пасивним тютюновим димом, часто відчувають уповільнення росту легень і функціонального розвитку.

За оцінками, 165 000 дітей у віці до 5 років помирають від інфекцій нижніх дихальних шляхів, викликаних пасивним курінням у всьому світі. Ті, хто доживає до дорослого віку, продовжують відчувати вплив пасивного

куріння на своє здоров'я, оскільки часті інфекції нижніх дихальних шляхів у ранньому дитинстві значно підвищують ризик розвитку ХОЗЛ у дорослому віці.

Туберкульоз.

Вражає легені і послаблює їх функцію. Хімічні компоненти тютюнового диму можуть викликати приховану туберкульозну інфекцію, яка присутня приблизно у кожній четвертій людини.

Активний туберкульоз, ускладнений несприятливим впливом тютюнопаління на легені, значно підвищує ризик інвалідності та смерті від дихальної недостатності.

Забруднення повітря. Тютюновий дим є вкрай небезпечною формою забруднення повітря: він містить понад 7000 хімічних речовин, з яких 69 входять до числа відомих канцерогенів. Яким би непомітним не був тютюновий дим, він може затримуватися в повітрі майже на п'ять годин, піддаючи присутніх ризику розвитку раку легень, хронічних респіраторних захворювань і зниження функції легень.

"МЕЛОДІЯ ПРЄКРАСНИХ СТРУН"

2 квітня, як і в усі інші дні, Культурний центр Благодійного фонду «Хесед Шаарей Ціон» залишився вірним своїй давній традиції зустрічати гостей привітно і щиро. Таку увагу і доброзичливість глядачів відчули артисти, які створили концертну програму, присвячену єдності музики і слова. Таким чином, гармонійно зливалися вірші про скрипку з творами для скрипки, виконуваними в супроводі фортепіано.

Ідея програми належить обдарованому читцю-аматору, волонтеру Культурного центру Тетяні Крупник. Вона прагнула поєднати в єдиному творчому польоті поетичні рядки про скрипку і музичні твори, створені для скрипки.

Її партнерами стали два професійних музиканта: Ганна Андропова була за фортепіано, Наталія Мазепа піднялася на сцену зі скрипкою. Вони є лауреатами міжнародних конкурсів, викладають в Одеському державному музичному лицейі імені П. Столярського. А в житті — це сестри. Любов до музики і виконавський смак був їм прищеплений з дитинства мамою Ганною Лаптевою, яка багато років викладає гру на скрипці і в «Школі Столярського», як ми звикли називати цей навчальний заклад, і в Одеській національній музичній академії імені А. Нежданової.

Зустріч розпочалася з того, що керівник Культурного центру БФ «Хесед Шаарей Ціон» Ганна Розен розповіла про скрипку як інструмент, який як і фортепіано займає одне з домінуючих місць в академічній музиці. Цей чутливий інструмент дарує радість слухачам завдяки обдарованим майстрам. Адже для скрипки необхідно знайти спеціальне дерево, яке повинно бути теплим і добрим. Ніжно і

ретельно обробить матеріал, підберіть відповідний лак, створить оптимальну форму резонатора. А потім, за віршами, прочитаними Тетяною Крупник, скрипка «заспіває приголомшливо», тому що «струни інструменту зіллються зі струнами душі».

Те, що це саме так, підтвердила Наталія Мазепа своєю майстерністю. Вона грала зворушливо, лірично, витончено. Скрипка в її руках передавала найбагатшу гаму настроїв.

Музикантка кричала, сумна, як довга дорога, проводжала, ніби дивилася на захід сонця. Звук піднявся, як промінь, і відвів у позачасовий простір, а потім повернувся на ранковий вітер зі свіжістю весни. Так вони залишають себе і повертаються до себе, але вже по-іншому: оновлені! Це був симбіоз мелодій, так як саме слово містить в собі ще й музичну складову звучання. Музика не знає слів, але може говорити.

Про це Тетяна Крупник сказала рядками одеського поета Владислава Кітика:

Здесь фаяная скрипка с венгерским акцентом,

Едва зазвучав, соглашается с вами,

Что музыка может не знать себе цену,
Но мыслью владеть, не владея словами.

І, звичайно ж, завершеність композиції неможливо уявити без акомпанементу фортепіано, яке ожило під пальцями Ганни Андропової.

Музиканти виконали музичні твори Венявського, Массне, Елгара, Скорика, Фрейдліна, Гаде, Шойц.

Завершилася програма твором чудового херсонського композитора

Олександра Гонаболіна «Єврейський танець». Смичок не грав, але, за висловом поета Оси́па Мандельштама, «наздогнав мелодію, як чистий діамант». Було відчуття, що жвава танцювальна мелодія

запозичила веселощі у невгамовного єврейського містечка. Мимоволі згадав знаменитого музиканта Сашу, оспіваного Купріним в оповіданні «Гамбринус». Прототипом Саші є скрипаль Олександр Певзнер, який жив на Молдаванці. Його посправжньому прославили і любили в Одесі. Після появи повісті він став відомим у всієї країні. Його похорон описав Костянтин Паустовський в повісті «Час великих сподівань», яка підтримувала як

літературну легенду, так і справжню пам'ять одеського скрипаля-віртуоза.

Далі асоціації ведуть до Шагаловського скрипаля на даху, який є ангелом, який утримує будинок. Ще давніше історичні горизонти ожили в історії Ганни Розен.

«Єврей і скрипка — одне ціле», — сказала вона. «Скрипка настільки близька нам, тому що євреї — це гнаний народ, який пережив погроми, приниження, утиски. А коли потрібно було покинути своє місце, найпростіше було підібрати футляр з маленькою скрипкою. А потім економила, давала можливість заробляти на хліб, давала можливість жити. Єврейський народ обожає цей інструмент».

Далі добре слово було сказано про одеську скрипкову школу, яку прославили представники саме цієї національності: Давид Ойстрах, Борис Гольдштейн, Самуїл Фурер, Семен Снітковський, Михайло Фіхтенгольц і багато інших. Нещодавно слухачі програм на одній із зум-конференцій дізналися ще одне чудове скрипкове ім'я, майже забуте. Йдеться про музиканта, який відкрив світу скрипкову школу Одеси ще раніше, ніж Д. Ойстрах — Міша Ельман. Його називали божественним виконавцем.

А те, що з музикою ти не можеш бути самотнім, що вона надихає і спонукає творити, переконала Людмила Мережко. Поки йшов концерт, вона як глядачка, склала експромт. «Мелодія прекрасних струн — усе ця скрипка відродила», — йдеться у вірші. А потім... Потім були оплески — краща нагорода виконавцям.

Влад СЛАВІН

ПАЛІТРА ЖУЛЬТІРНОГО ЦЕНТРУ

Серед програм, які представлені в Культурному центрі Хеседа, хотілося б виділити одну з тих, що відбулася нещодавно. Програма була присвячена класичній музиці та отримала назву «О, музика, ти душу зцілюєш!»

Виконували класику хоровий колектив «Файерлех» (керівник — лауреат міжнародних конкурсів Ганна Слободяник) та солісти.

Незвичайним був початок концерту. Хор виконав два твори, пов'язаних з Ізраїлем «Хор рабів-юдеїв з опери Дж.Верді «Набукко», а потім пісня «Ізраїль» німецьких авторів.

Хоча між датами створення використаних творів 137 років вони про одне — про кохання та відданість рідній землі.

А потім розпочалося знайомство із сольними номерами.

Музику Ф. Шуберта, П. Сарасате, Г. Венявського, Дж. Верді, І. Кальмана, І. Штрауса-сина, Ж. Бізе, В. Чіари виконали І. Пушева, А. Войников (за підтримки Р. Аванесової та А. Шеваленко), І. Фавінська, І. Ярошевич, Н. Шелест, Л. Захарова. Не були забуті й неаполітанські пісні, які давно стали класикою.

Окрасою концерту були танцювальні композиції, у виконанні яких взяли участь керівник колективу «Фрейлехс» Л. Філіппова та її партнери та солісти Н. Решетніченко, Т. Гудович, Л. Діброва.

Концерт класики, окрім своєї рідної аудиторії у Хеседі, був представлений у двох бібліотеках — ім. К.Г. Паустовського та ім. І. Франка. У залі Культурного центру родзинкою був виступ волонтера Клари Меламед, яка приїхала з Чикаго, де вона мешкає вже 6 років. А у бібліотеці ім.

І. Франка, крім музичних номерів, слухачів порадував українською поезією наш волонтер, артист тетра та кіно — Євген Філіпенко.

Природно, що всі учасники програми не підвели рідний Хесед. А про працю, вкладену в підготовку нового проекту Ганною Слободяник, хочеться говорити словами щирої подяки. Житимемо надією на нові цікаві творчі звершення.

З липня 2022 р. Культурний центр хеседа після тривалої перерви відновив роботу в онлайн-режимі.

На даний момент за розкладом щотижня збираються 15 гуртків, студій та віталень.

Ми практично вийшли на ті ж кількісні параметри, що були до пандемії, і це не може не тішити.

Відновили свою роботу Теплі будинки — дуже важливий напрямок у нашій діяльності. Адже вони — це свого роду міні-клуби, які розташовані в різних районах міста і збирають відвідувачів за територіальною ознакою.

Саме ці будинки були обрані для проведення великодніх седерів для п'яти колективів.

Це були перші седери після трирічної перерви. Важко передати словами ту радість, з якою підопічні зустрічали один одного.

Такі седери пройшли у Теплому будинку, де господарка Римма Аванесова. Там тепло зустріли учасників волонтерського проекту «Крок вперед», у Теплому будинку для колишніх в'язнів гетто та нацистських концтаборів (господиня — Світлана Ігнат'єва), у двох Теплих будинках, що збираються у квартирі, що належить Хеседу, на вулиці Небесній сотні. Господинями там є Тетяна Маркова та Світлана Донець.

І ще про одну зустріч необхідно розказати. Нас дуже тепло і душевно прийняли в бібліотеці на вулиці Піонерській, в якій понад 20 років збирався Теплий будинок Фаїни Йосипівни Фішензон, яка, на жаль, залишила нас минулого року після тяжкої хвороби. Життя продовжується, і Фаїніні вихованці зібраних цього дня на честь Песаху — великого свята єврейського народу.

26 підопічних взяли участь у зустрічі, яка залишила у душі кожного теплий, добрий слід. Дуже важливо, що всі 5 седерів були проведені мадрихами «Гілея» (директор Євген Хоржевський) зі знанням єврейських традицій та повагою до людей похилого віку. А наші клієнти були щасливі бачити поряд із собою молоді світлі обличчя, відчувати турботу та підтримку.

Цього дня слів подяки було висловлено багато на всіх локаціях.

Більшість наших недільних програм постійно висвітлюється в газеті «Добра справа». Але про одну, яка ще не потрапила на газетні шпальта, мені хочеться розповісти. Вона відбулася 9 квітня і була присвячена Дню звільнення Одеси.

Були і ті, хто вперше вийшли на наш престижний подіум. Про цих людей — докладніше. Дуже приємною була зустріч із юною бандуристкою Софією Дорошевою, яка чудово володіє інструментом, що сприймається у всьому світі як символ української землі. Софія, учениця Одеського державного музичного лицейу ім. П. С. Столярського виконала і інструментальні, і вокальні твори під власний акомпанемент. Публіка прийняла Софію чудово, як і ще одного «прем'єра» концерту — скрипаля та соліста філармонії — Максима Крисаня. У його виконанні віртуозно прозвучали улюблені мелодії про Одесу, а також — перлини єврейської музики.

Багато чого ще хотілося б написати, але газетний простір змушує зупинити цей процес. І все ж таки не можу не розповісти про несподівану приємну зустріч, якою пригостили літераторів студії «Одкровення» Інна Вайнблат та Семен Вайнблат, — керівники цього творчого колективу. Вони запросили на студію барда Олександра Супруна із міста Запоріжжя.

Це був дуже гарний виступ майстра, який легко, невимушено спілкувався із залом, співав своїх авторських пісень, пісні інших авторів, а потім Олександр слухав вірші учасників студії. Це був чудовий діалог, корисний для кожного.

Ось так живе та творить культурний центр Хеседа.

Ганна Розен

ОДЕСА У СТАРИХ ФОТОГРАФІЯХ

Рубрику веде Ілля Перстньов

В У Л И Ц Я П У Ш К І Н С Ь К А

Частина 3

Хочу розповісти про одного з Рафаловичів. Артур Абрамович Рафалович народився в Одесі 1853 року у єврейській купецько-банкській родині. Живучи постійно за кордоном, займався, головним чином, вивченням фінансових та державних питань. Своїми творами, написаними французькою мовою, багато сприяв поширенню за кордоном сприятливого уявлення не тільки про російські фінанси, а й про її торгово-промислову діяльність. З 1894 року Рафалович був комерційним агентом Царського Міністерства фінансів у Парижі. Спілкувався з відомими фінансистами та банкірськими будинками. У тому числі з бароном Ротшильдом. Чесність будинку Рафаловичів у розрахунках стала настільки відома, що, на думку деяких дослідників, Олександр Дюма-батько образ болісно чесного судновласника Морреля з роману «Граф Монте-Крісто» писав із представника родини Рафаловичів — власників французької філії банку, послугами якого письменник неодноразово користувався. Також відомо, що з листопада 1919 р. (циркуляр адмірала Колчака по закордонних посольствах і консульствах) членкор Французької академії і Кавалер ордену почесного легіону став одноосібним розпорядником «царських» авуарів у сумі 21 млн. 439 тис. зол. франків, не рахуючи своїх закритих рахунків, але через два роки Артуру Абрамовичу судилося залишити цей світ.

Сім'я купців, фінансистів та банкірів достатня була відома в Одесі та в Імперії загалом. У наступних нарисах продовжу розповідь про цю сім'ю, бо в Одесі їй належало кілька будинків. Так, будинок 3 на розі вулиці Дерибасівської збудований у 1870 році архітектором Ю.М. Дмитренко у стилі російського класицизму. З 1884 року тут було розташоване Управління одеського градоначальника та Одеський комерційний суд. 1888 року в будівлі проживав градоначальник генерал-лейтенант Павло Олексійович Зелений. Канцелярія розташовувалась на Дерибасівській, 2. Згодом тут розміщувалися Російський для зовнішньої торгівлі банк та Російсько-Дунайське пароплавання, а в наші дні — обласна прокуратура.

Навпроти будинку 3 розташований будинок 4. Він збудований у 1828 році відомим міським архітектором Ф.К. Боффо у стилі російського класицизму. 1856 року будівля ремонтувалась та перебудовувалась архітектором Л.Ц. Оттоном (сином ресторатора та готельєра Цезаря Оттона, в готелі якого проживав А.С. Пушкін). Будинок належав колишньому міському голові Г.Г. Маразлі, де він і проживав до 1 травня 1907 року — дня своєї смерті.

Далі кілька архівних даних та газетних публікацій: «Г. В. Фредерікс 3.04.1908 подав прохання з проектом на перебудову будинку та надбудову частини другого поверху по Дерибасівській вулиці з висновком міського архітектора Ф. П. Нестурха про відсутність перешкод. Проект було розглянуто того ж дня з винесенням резолюції: надати пану Містоначальнику з висновком про схвалення. Ймовірно, йдеться про вставку над двором проїздом з боку вулиці Дерибасівської.

"Палаццо, в якому жив Г. Г. Маразлі, нині зовсім звільнено від усієї обстановки покійного, і туди переселився архітектор

Дмитренко, який завідує нині художньою частиною одеського міського театру." Газета "Одеський листок", 1908. На кінець 1907 року адресу Ю. М. Дмитренка вказано по Пушкінській кут Дерибасівській, 8.

У 1918 році був перепис квартир міста, звідки відомо, що Дмитренко проживав у квартирі № 2 з 6 житлових кімнат, крім кухні, 1-й поверх. Квартира орендувалась без меблів та опалення. Площа — 380 кв. м. Ціна оренди 1250 карбованців. Дмитренко 27.12.1918 року вибув на власну дачу (Дачу Новікових).

У 1918 р. у квартирі 3 із 13 кімнат (2-й поверх) проживав купець 1-ї гільдії Яків Абрамович Бродський — засновник банкірського будинку.

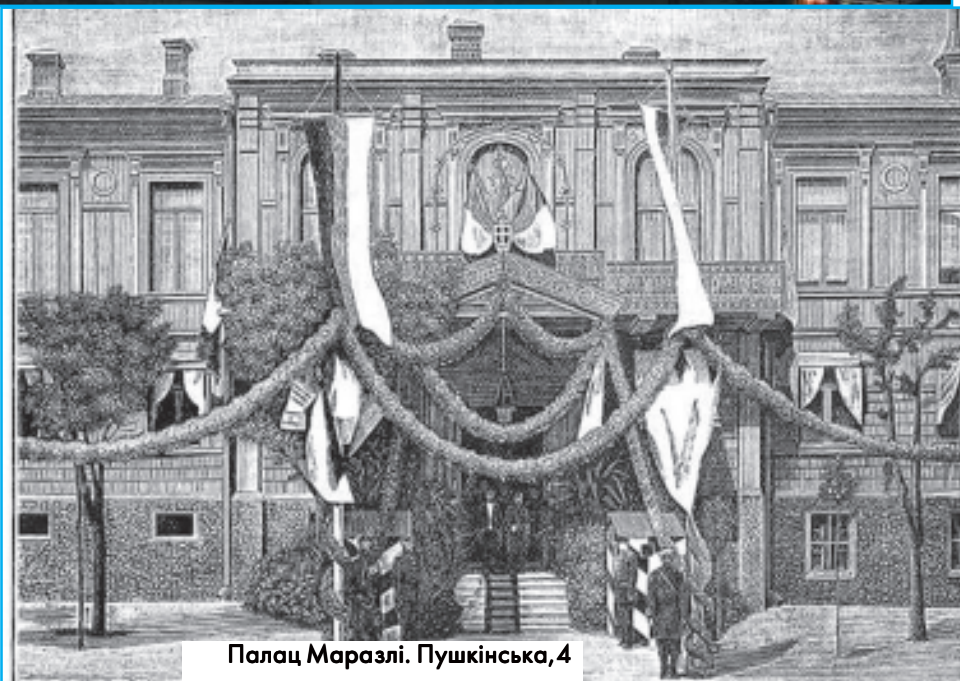
Нині у будівлі розміщується медичне училище.

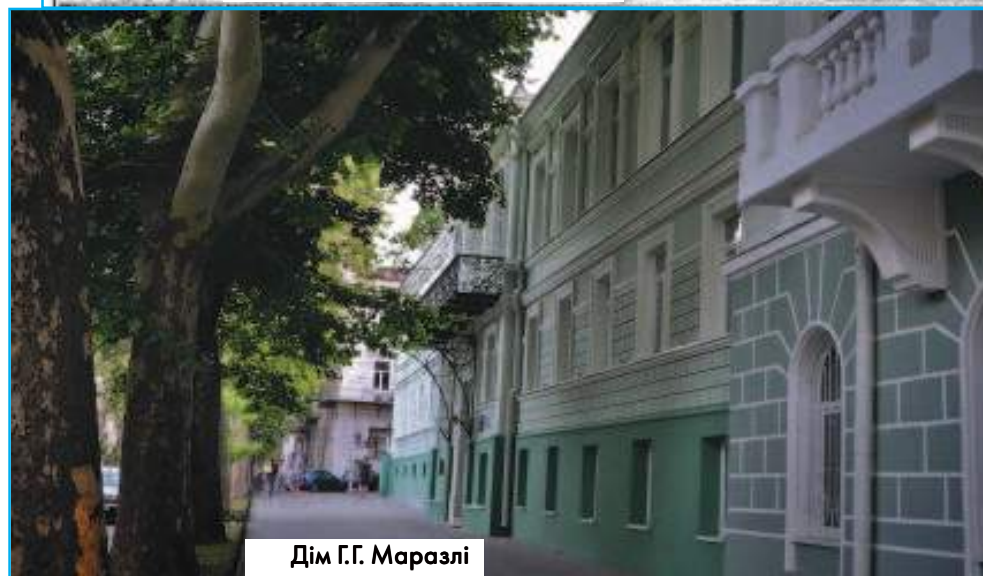
А. Рафалович

Вул. Пушкінська, 3

Палац Маразлі. Пушкінська, 4

Дім Г.Г. Маразлі

ПРИТЧА

Не-моя-справа

Жив у одному селі селянин. Якщо у сусіда будинок горить, він скаже:

- А навіщо мені знати про це? Це не моя справа.

Так і прозвали його "Не-моя-справа".

Якось Не-моя-справа купив у місті мішок соєвих бобів. Взяв він його на плече і поніс додому. А того й не помітив, що у мішку була дірка. Ось він іде, а боби один за одним сиплються з мішка. Невдовзі з ним зрівнявся сусід, який теж повертався з базару. Побачив він, як боби з мішка сиплються, і спитав Не-моя-справа:

- Якщо в іншого трапилася біда, сказати йому чи не сказати?

- Чужі справи нікого не стосуються, - пробурчав Не-моя-справа.

Сусід замовк. Проїшли ще трохи. Боби все сиплються і сиплються. Мішок наполовину спорожнів. Сусід знову запитав:

- Ну, а якщо можна допомогти чужій біді, тоді як?

- Так ніяк! - Відповідає Не-моя-справа. - Тобі яка від цього вигода. Ніколи не вплутуйся в чужі справи.

Дійшли до села. Тут тільки помітив Не-моя-справа, що майже всі боби висипалися з мішка. Дуже він розсердився:

Що ж ти, черепаший сину, не сказав мені нічого.

Сусід відповідає:

- Так ти ж, Не-моя-справа, сам мені сказав, що це не моя справа!

Про вік

Бог створив осла і сказав йому:

- Ти працюватимеш з ранку до вечора, тягати тяжкості, їсти траву і будеш дурним. І так тобі 50 років жити.

Відповів осел:

- 50 років так жити! Прошу тебе! Не більше ніж 30.

І Бог зробив так.

Потім Бог створив собаку і сказав:

- Ти будеш другом людини, будеш оберігати його, харчуватимешся його недоїдками і жити тобі так 25 років.

Відповів собака:

- Прошу тебе, не хочу так жити більше 10 років.

І Бог зробив так.

Потім Бог створив мавпу і сказав:

- Ти будеш стрибати з дерева на дерево і поводитися як блазень. Ти будеш кумедною, і так ти маєш жити 20 років.

Відповіла мавпа:

- Жити 20 років як клоун... Дай мені, будь ласка, не більше, ніж 10 років.

І Бог зробив так.

Нарешті Бог створив людину і сказав їй:

- Ти людина. Світ належить тобі, ти житимеш 20 років, використовуючи розум, який я тобі даю, щоб підкорялись тобі інші істоти!

Відповів на це чоловік:

- 20 років недостатньо! Дай мені, будь ласка, ті 20 років, від яких відмовився осел, п'ятнадцять від собаки та 10 від мавпи.

І подбав Бог, щоб людина 20 років жила як людина, потім одружилася і 30 років, як осел, з ранку до вечора працювала, потім, з появою дітей, 15 років, як собака, дбав про сім'ю і, нарешті, у старості жила 10 років, як мавпа, потішаючи своїх онуків.

ВОЛОНТЕРСЬКА ВІТАЛЬНЯ

Проект «Крила доброти»

Рубрику веде Віра Шаховцева

ЛЮДИ «ЗОЛОТОГО ВІКУ»

Початок у № 196

ПРО ПОЗИТИВНЕ МИСЛЕННЯ

Чи знаєте ви, що в Японії понад 86 000 жителів переступили столітній рубіж? Через 10 років таких довгожителів буде понад мільйон. Секрет їхнього довголіття полягає в тому, що японці одними з перших навчилися контролювати свої думки. Прекрасно розуміючи, що негативні думки вбивають не лише настрої, здоров'я, а й своє майбутнє, вони не дають їм зіпсувати життя та майбутнє собі та іншим людям. Японці вміють подати будь-яку інформацію так, що вона з безнадійної перетворюється на оптимістичну.

Наприклад, песимістична фраза «Життя мене не дуже тішило, постійно суворо випробовуючи» може стати життєствердною: «Я відчуваю в собі надзвичайну внутрішню силу! Це життя мене так натренувало!»

Для того щоб повернути на свою користь будь-яку ситуацію, потрібно упорядкувати своє мислення.

Наукові дослідження підтверджують, що життєрадісні та впевнені в собі люди довше живуть, рідше страждають від депресії, краще справляються з життєвими потрясіннями та хворобами.

Східна мудрість свідчить «Найгірші вороги людини не побажали б йому тих бід, які можуть принести їй власні думки». Попередні невдачі не дають нам спокою, зосередженість на них не дозволяє рухатися вперед — «Все було погано і буде погано».

Позитивне мислення працює навпаки. Все, що стає на шляху до мети, стає ще однією можливістю її досягти, це досвід, з якого можна і потрібно отримати користь.

Кожна людина може стати успішним творцем свого майбутнього. Адже наше майбутнє — це лише уявний образ, який поки що не має реалізації в матеріальному світі. Кожна людина при народженні має все необхідне, щоб бути щасливою і успішною. Наше майбутнє — результат нашого мислення сьогодні. Тому практика позитивного мислення — це той самий інструмент формування реальності, який здатний змінити наше життя на краще.

Позитивне мислення — це не просто почуття, яке виникає тоді, коли в житті відбувається щось добре, — у такі моменти легко почуватися оптимістом. Позитивне мислення — це здатність бачити цінне, корисне, хороше і важливе у будь-який момент життя та у звичайних речах. А це здатність сприймати невдачі раціонально, аналізуючи їх причини та приймаючи їх як цінний досвід. Людина з позитивним мисленням вірить у власні сили, стійка до стресових ситуацій і незалежна від зовнішніх обставин. Але якщо примушувати самого себе бути щасливим (тобто намагатися завжди бути в хорошому настрої і посміхатися всім підряд), то це зробить людину більш нещасною, тому що їй потрібно постійно напружуватися, щоб негатив «не поліз у голову» (а це неминуче — спробуйте заборонити собі думати про «рожевого слона»). Забороняючи собі відчувати негативні почуття, ми просто не зможемо адекватно оцінювати реальність і свідомо приймати рішення. Негаразди все одно трапляються, заборонити собі реагувати на них неможливо і навіть шкідливо для психіки.

Зате цілком реально знаходити у ситуації плюси, користь та можливості.

Якщо негативне мислення переважає, увага людини прикута до думки, що все завжди і скрізь погано. Така людина не бачить можливостей і шляхів для вирішення проблеми, у неї «опускаються руки» і справа може дійти до депресії. Позитив і негатив — невід'ємні аспекти нашого життя, і, як і з усім іншим, у цьому випадку також важливо знайти здоровий баланс. Тому мислити треба хоч і в позитивному ключі, але водночас раціонально, якісно та критично. Тільки тоді людина може по-справжньому діяти ефективно.

Існує вислів: «Думка матеріальна». Тобто, якщо я чекаю негативного результату, у чому б не було — ймовірність того, що це станеться, велика. Це не пов'язано з тим, що ми це передбачали. Найчастіше це тому, що ми формуємо своїм очікуванням негативний результат. Думки можуть справджуватися. Ми створюємо певне уявлення про те, що буде. Потім несвідомо починаємо все робити, щоб підтвердити своє переконання. Тому так важливо набути навички позитивного мислення.

Якщо виникає «болюча» ситуація, усунути її потрібно якнайшвидше. Не нудьгувати, не звинувачувати себе чи когось, прокручуючи нескінченно негативні думки. Слід подумати, у чому була помилка, та перейти до пошуку її виправлення.

Одне з головних питань, які люди ставлять собі, коли стикаються з тяжкими захворюваннями чи життєвими труднощами — «За що це мені?». Хоча правильніше запитати себе: «Навіщо мені це?» і «Як я можу це використати?» Якщо наголошувати на тому, «навіщо мені це дано?», починаєш бачити цінне навіть у найтемніші часи, навіть у втратах. У той час, як лише постановкою питання «за що?» ми самі даємо можливість відчути себе нещасними та безпорадними жертвами. За будь-якої неприємності потрібно підійти до неї з раціонального боку.

Постаратися проаналізувати ситуацію та детально відповісти собі на такі запитання: 1) Чому так сталося? 2) Які сторонні чинники чи власні дії цього призвели? 3) Що можна зробити для вирішення проблеми взагалі й у найближчому майбутньому?

Візьмо велику книгу, піднесемо її ближче до очей і спробуємо побачити кімнату. У найкращому разі, ми побачимо невеликий простір навколо книги. Але якщо ми відсунемо книгу далі від очей, то побачимо вже якусь частину кімнати. Якщо ми відкладемо книгу, ми зможемо побачити всю кімнату. Так і з проблемами: потрібно відсунути їх, відволіктися від них на деякий час, щоб подивитися на них збоку і стороннім поглядом. Добре подумати про те, чи буде ця проблема так само актуальною для нас через місяць, рік? Такий підхід до невдач та проблем допоможе нам не «потонути» в негативі.

Є ще одне питання, яке заважає нам нормально жити — «Що про мене подумують інші?». Це питання бере свій початок з давніх-давен, коли люди жили «стадами» в печерах. Якщо член спільноти не хотів дотримуватися встановлених правил і традицій, він ризикував стати ізгоем, що означало для

нього смерть. Поодинокі людина вижити не могла, їй загрожували хижаки, сусідні племена, голод.

Страх виділитися і стати ізгоем чудово відчувається і сьогодні. Тільки сьогодні він ховається під запитанням: «А що люди скажуть?». Потрібно виховувати в собі таку позицію: «Я живу в цьому світі не для того, щоб відповідати вашим очікуванням. А ви живете у цьому світі не для того, щоб відповідати моїм. Ви це ви, а я це я».

Доведено, що між психічним та фізичним станом людей існує прямий зв'язок. Тобто наше здоров'я багато в чому залежить від нашого мислення!

«У лікаря є три засоби в боротьбі з хворобою - слово, рослина, ніж» (Авіценна).

Слово — на першому місці! Доведено, що слова кохання та захоплення посилюють життєву енергію того, до кого вони звернені. А злі та недобрі слова зменшують енергію слухача. Думаєш про хороше — чекай на гарне. Думаєш про погане — погане і отримаєш.

Оволодіваючи навичкою позитивного мислення, людина може підключати до процесу лікування природну здатність організму до самоцілення.

Кожен з нас має особистий досвід одужання від застуди, забиття, порізу, або ще чогось, з чим наш організм колись добре впорався. Можна використовувати цей досвід для звільнення від будь-якої іншої недуги. Для цього подумки відтворіть процес вашого одужання у минулому. Буквально протягом хвилини переживіть всю хворобу від початку до повного одужання. Постарайтеся зробити це яскраво та барвисто. Тепер уявіть себе справжнього, який хворіє на те, чого ви хочете позбутися. Створіть «фільм», в якому ви також швидко одужуєте від вашого теперішнього недуга. Зробіть цей «фільм» абсолютно схожим на попередній: таким самим яскравим та барвистим. Відчуйте процес вашого одужання якомога чіткіше! Ваш організм сприйме цей процес, як щось цілком реальне, і поставиться до вашої теперішньої хвороби як до того, від чого можна швидко і повністю вилікуватися. З цього моменту він почне щомиті отримувати підсвідомі сигнали до зміни, і ви відчуєте себе одужуючим. Ця технологія стане гарним доповненням до лікування, яке ви приймаєте. Пам'ятайте, якщо Ви хоч раз відчули свої можливості, то Ви придбали їх назавжди.

Як стверджують вчені, стимулювати позитивні емоції набагато складніше за негативні. Людський мозок «за умовчанням» налаштований на прийом «зовнішньої небезпеки». А це означає, що погане ми помічаємо швидше, ніж хороше, і, сподіваючись на краще, очікуємо на гірше. І в цьому очікуванні спалюємо масу життєвої енергії, витрачаючи її на марні, «нераціональні» страхи, тривогу та хвилювання. І губимо власне здоров'я. Важливо зрозуміти, що негативні думки це наша шкідлива звичка, яку можна замінити на корисну.

Далі буде

Новини світу, України, Одеси

Starship Super Heavy — гігантська ракета, найбільша в історії космонавтики (довжина 120 м, маса 5000 т) та найбільший та найважчий літальний апарат в історії людства, призначена для багаторазового застосування, піднялася на висоту 39 кілометрів.

89% парижан проголосували за заборону прокату електросамокатів.

За результатами опитування Центру Разумкова, українці висловлюють позитивне ставлення до Європейського Союзу (89%) та НАТО (79%).

Президент Зеленський підписав Закон України «Про географічні назви» щодо деколонізації топонімії та впорядкування використання географічних назв у населених пунктах України.

Уряд України вирішив продовжити режим карантину в країні до липня.

Одеському Чорноморцю виповнилося 87 років.

«Укрпошта» випустила нову поштову марку «Два моряки», присвячену 50-річчю Гуморини.

Бригада хірургів з Інституту серця МОЗ України (Київ) на чолі з видатним кардіохірургом Борисом Тодуровим вперше в історії Одеси провела у лікарні №10 пересадку серця.

З нагоди 79-ої річниці визволення Одеси від німецько-фашистських загарбників представники влади та правоохоронних органів провели церемонію покладання квітів до пам'ятника Невідомому матросу на Алеї Слави.

В Одесі з офіційним візитом побувала генеральний директор ЮНЕСКО Одрі Азуле для присутності в установленні на розі вулиць Пушкінської та Ланжеронівської пам'ятної інформаційної таблички про включення історичного центру Одеси до списку всесвітньої спадщини.

В Одесу з офіційним візитом прибула делегація італійського міста-побратима Венеції на чолі з мером міста паном Луїджі Бруньєро. Венеція допоможе Одесі у збереженні культурної спадщини та у розвитку порту.

Одеський Дім клоунів відзначив 20-річний ювілей.

Місто Ізмаїл увійшло до трійки лідерів серед міст України з найчистішим повітрям.

Одеситка Анжеліка Терлюга втретє стала чемпіонкою Європи з карате.

До 70% українського вина виробляється в Одеській області, яка є безперечним лідером у виноробстві України.

Міський голова Геннадій Труханов привітав єврейську громаду Одеси з Песахом.

НЕОРДИНАРНІ ОСОБИСТОСТІ ОДИН З "ПОІАНИХ СОЛДАТІВ"

До 100-річчя від дня народження Юхима Дискіна

Твердження, взяті як заголовок, Сталін висловив 1944 р. під час прийому англо-польської делегації.

На неофіційному рівні антисеміти всіх мастей повторювали підленьку фразу «Євреї воювали на Ташкентському фронті».

Не буду обговорювати моральну (а точніше – аморальну) сторону подібних тверджень. Проте, незважаючи на явні перешкоди, що чинилися антисемітами всіх рангів, серед воїнів-євреїв було 157 Героїв Радянського Союзу. Після війни, завдяки наполегливим зверненням товаришів по службі, друзів і родичів, ця кількість збільшилася до 175.

Одним із них став Юхим Анатолійович (Хаїм Нафтульевич) Дискін. Він народився в 1923 р. у селі Короткі нинішньої Брянської області у сім'ї службовця. Закінчивши середню школу, вступив до московського Інституту філософії, літератури та історії (ІФЛІ).

Через десять днів після початку війни Юхим, який закінчив перший курс, прийшов у військкомат і попросив направити його на фронт. 15 листопада на батарею, де він служив, прибув полковий комісар Бочаров. Він сказав, що відступати нема куди, і якщо гітлерівці візьмуть село поруч з ними, то звідси рукою подати до Волоколамського шосе, а звідти недалеко й до столиці.

16 листопада німці пішли у наступ. У батареї було чотири гармати. Ще до танкової атаки, при артилерійському та мінометному нальотах, три гармати вийшли з ладу; їхні екіпажі загинули чи дістали поранення. Вціліло лише те, де одним із двох навідників залишився Дискін.

Танкова атака розпочалася одразу після масованого обстрілу. Два танки з білими хрестами на броні рушили на гармату Дискіна. Його командир, сержант Плохих, дав команду підпустити танки на 250-300 м і лише потім відкрити вогонь. Дискін натиснув гашетку відкриття вогню. Перший же снаряд потрапив у ціль, і танк спалахнув.

Другий танк почав обминати його і тут же був підбитий у підставлений борт. У цей момент поблизу розірвався снаряд, а потім міна. Лівий навідник Іван Гусев загинув на місці зі снарядом у руках. Дискін підхопив снаряд з його рук, ретельно прицілювався в «Панцер-IV», що петляв полем. Попадання було точним – танк задимив, і незабаром боезапас у його башті здетонував. У розпалі бою Дискін не відразу зрозумів, що поранений у ліве плече, поки не побачив на кожушку плями крові.

За командою полкового комісара Бочарова місце вбитого Гусева зайняв сержант, а комісар сам став підносити снаряди. Тут же пролунало його попередження: «Танки праворуч!»

Не прорвавшись з ходу, німці рушили в обхід – підмерзла земля дозволяла їм тепер маневрувати і на бездоріжжі. Танки заходили з флангу, відстань до них – метрів п'ятдесят.

Один танк зупинився, щоб зробити постріл, і Дискін встиг всадити в нього два снаряди. Інший танк підставив під постріл погано захищений бронею борт і теж спалахнув. Потім Дискін влучив у третій танк, а потім і в наступний. За цей час він був знову поранений – спочатку в попереk, потім у праву голілку.

На полі бою горіло сім фашистських танків. На думку військових істориків такий результат попадання в одному бою виявився неперевершеним рекордом.

– Жодного укриття у нас не було, – згадував Юхим Анатолійович. – Та й не можна було піти з позиції: танки відразу пропрасували б все навколо. Було вбито піднощика снарядів Полоніцина, тяжко поранено сержанта Плохих – він сповз із сидіння на землю поруч зі мною.

«Танки зліва!» – почув я голос комісара. Тепер мені стало особливо тяжко – треба було виконувати обов'язки обох навідників. На нас з іншого флангу наповзали два танки. Відстань знову була трохи більше 50 метрів. Не було буквально жодної секунди, щоби на вогневій позиції не вибухали снаряди.

Я виразно бачив, як повертається на нас гармата танка, що наближався. Майнула думка: «Це кінець». Ледве чую голос Бочарова: «Дискін, швидше наводь!». Сили залишали мене – давалася взнаки велика втрата крові. Неймовірним зусиллям вдалося випередити ворога, відкрити вогонь – і я побачив ще один чорний стовп диму.

Останній танк, що залишився, підійшов ще ближче, розраховуючи, мабуть, розправитися з нашим урізаним розрахунком. Але й тут вистачило буквально кількох секунд – снаряд нашої гармати прошив його наскрізь, він огорнувся димом. Слідом за цим настала тиша – я знепритомнів. Як дізнався згодом, мене, тяжко пораненого, що стівав кров'ю, забрали товариші на шинелі комісара. Ворог більше не продовжував атаки. Танки так і не прорвалися до Волоколамського шосе...».

Винесеного з поля бою Юхима відвезли до медсанбату без особливої надії на одужання. Але сталося диво – молодий хлопець вижив. Ще дуже слабого Дискіна перевезли до шпиталю, а звідти відправили на долікування до Свердловська.

Зі спогадів Давида Ортенберга, головного редактора газети «Червона Зірка» у 1941-1943 роках: «У листопаді сорок першого року в редакції пролунав дзвінок з армії К. К. Рокоссовського. Телефонував командувач артилерії армії генерал-майор В. І. Козаков. Похапцем, схвильованим голосом каже: «У нас в армії артилеристами здійснено подвиг, рівного якому не було за весь час боїв за Москву. Рокоссовський просить вас терміново відрядити кореспондента. Той одразу ж вирушив до 16-ї армії, де дізнався, що особливо відзначився у бою навідник комсомолець Дискін. Кілька разів його було поранено, але, не залишаючи своєї зброї, підбив сім танків і загинув.»

Разом із генералом Козаковим кореспондент вирушив на вогневу позицію батареї. Там, біля трьох берізок, вони побачили могильний пагорб, на якому стояв стовпчик із вирізаною з фанери зіркою. На дошці хімічним олівцем були написані дати народження та смерті червоноармійця Дискіна. У штабі Рокоссовського спецкор ознайомився з нагородним листом, яким навідник був представлений до звання Героя Радянського Союзу, помертньо».

Наприкінці квітня 1942 р. до палати свердловського шпиталю прийшли начальник шпиталю, замполіт, представник військкомату та тепло привітали Дискіна з присвоєнням звання Героя Радянського Союзу. Показали газету «Правда» з Указом Президії Верховної Ради СРСР від 12 квітня 1942 р. У ньому серед нагороджених були один генерал – Панфілов Іван Васильович та один червоноармієць – Дискін Юхим Анатолійович. Обом це звання було присвоєно посмертно.

Дискін одразу сказав, що вітання прийняти не може – адже він живий, отже нагорода не його... Тоді командування

госпіталю надіслало на ім'я голови Президії Верховної Ради СРСР М. І. Калініна телеграму із зазначенням усіх подробиць, пов'язаних із тим пам'ятним боєм.

Незабаром прийшла урядова телеграма, в якій було повідомлено, що звання Героя Радянського Союзу присвоєно саме червоноармійцю Юхиму Дискіну, і М. І. Калінін щиро вітає Юхима Анатолійовича та бажає йому одужання.

Через два місяці, у червні 1942 р., у Свердловському театрі опери та балету в урочистій обстановці 19-річному червоноармійцю Дискіну було вручено Грамоту Героя Радянського Союзу, орден Леніна та медаль «Золота Зірка».

До цієї високої нагороди він був представлений полковим комісаром Бочаровим, командармом Рокоссовським та командувачем фронтом Жуковим. Через двадцять років Жуков написав у своїх спогадах: «Усім відомі імена панфілівців, Зої Космодем'янської та інших безстрашних воїнів, які стали легендарними, гордістю нашого народу. В один ряд з ними я поставив би подвиг рядового навідника зброї 694-го артилерійського протитанкового полку Юхима Дискіна».

Немаловажну роль у подальшій долі пораненого артилериста відіграло те, що на базі свердловського шпиталю, де він проходив лікування, розмістилося евакуйоване з Києва військово-медичне училище. Перебуваючи на лікарняному ліжку, в лікарняному халаті, Юхим почав разом із курсантами училища відвідувати заняття, поступово все більше і більше втягується у навчання. Його військовий подвиг став лише початком подальшої біографії та трампліном до майбутніх наукових перемог.

Успішно склавши іспити за трирічний курс медичного училища, Юхим Дискін став військовим фельдшером – єдиним в армії воєнфельдшером із Золотою Зіркою Героя Радянського Союзу.

Потім він вступає до евакуйованої з Ленінграда Військово-медичної академії, в 1944 р. разом з нею потрапляє до Ленінграда, закінчує її і назавжди пов'язує

свою долю з цим старим російським навчальним закладом.

У 1951 р. колишній артилерист захищає кандидатську, а 1961 р. – докторську дисертацію.

Дискін стає професором, отримує звання полковника медичної служби, а за два роки очолює кафедру. У 1981 р. йому було присвоєно звання генерал-майора медичної служби.

1989 р. Юхим Анатолійович вийшов у відставку, але продовжував викладати. Студенти любили свого професора, його лекції не пропускали навіть найзапекліші прогулянки.

Один із випускників академії, згадуючи про свої враження відразу після вступу до неї, писав: «Запам'ятався виступ начальника кафедри полковника, доктора медичних наук, професора Ю. А. Дискіна. На трибуну він підвіся, спираючись на тростину. Зміст його інтелігентного напуття був бездоганним, він говорив про те, що ми думали і мріяли самі».

За спогадами сина, свої лекції Дискін знав напам'ять, але при цьому до кожної з них готувався найсерйозніше – постійно вносив до них корективи, редагував, оновлював. Читав співуче, часто використовував афоризми, латинські вислови, вірші. Його друг, член-кореспондент Академії медичних наук, називав лекції Юхима Анатолійовича театральною виставою. Не випадково лекції Дискіна часто згадують випускники ВМА.

Під його науковим керівництвом семеро медиків стали докторами наук, а п'ятнадцять – кандидатами. За ці роки професором Дискіним було написано понад сто наукових праць, двічі він ставав лауреатом премії Академії медичних наук СРСР.

З медициною була пов'язана і вся родина Юхима Анатолійовича. Його дружина Дора Матвіївна була лікарем-педіатром, син Дмитро став неврологом, доктором медичних наук, дочка – теж лікарем.

На кителі генерала медичної служби Дискіна, окрім медалі «Золота зірка», – чотири ордени та кілька медалей. У 2008 р. він отримав приз «Велика Ведмедиця» у номінації «Фронтowa доблесть» за мужність та відвагу, виявлену на фронтах Вітчизняної війни.

14 жовтня 2012 р., не доживши буквально кількох місяців до свого дев'яностоліття, Юхим Анатолійович Дискін помер. Його поховали на одному із міських цвинтарів Санкт-Петербурга.

Цього року виповнюється 100 років від дня народження цієї чудової людини і на рідкість «поганого солдата», якими вважали євреїв, – одного з тих, подвиг якого не вдалося проігнорувати антисемітам, як вони це часто робили і напевно робитимуть.

Вічна йому пам'ять!

Джерела: Вікіпедія, статті О. Починюк «Подвиг Юхима Дискіна» у газеті «Червона Зірка», В. Касьянова «Звання Героя Радянського Союзу надали посмертно» в газеті «Мінська правда», Є. Севенард на сайті «Jers.ru», І. Полонського «Два подвиги зенітника Дискіна» на сайті «Військовий огляд», Е. Гетьманського «Гармати до бою їдуть задом» у журналі «Майстерня», програма В. Моторина «Дивні євреї та їхня «неправильна» роль у 2-й світовій війні», інтерв'ю А. Юдасіна з М. Штейнбергом у газеті «Єврейський світ» та ін.

Країна Поезія

До 85-річчя зі дня народження
Алла ЛЕВІТ-ВАЙНГАУЗ

Народилася у Миколаєві 1938 р. Закінчила будівельний технікум. Працювала інженером-проектувальником. Вірші, сценарії та казки для дітей почала писати після виходу на пенсію. Автор 23 поетичних і двох музичних збірок. Член Межрегіональної спілки письменників України. Друкувалась в альманахах «Південне місто», «Одеський літератор», журналі «Джерело», газеті «Добра справа», член журі Всеукраїнського літературного фестивалю «Відродження», член Літературної студії «Одкровення».

Реквієм
Голокосту

Народи світу, прокидайтесь!
В лице минулого вглядайтесь -
У Голокост, у геноцид,
Бо звідти кличе болю слід...
Ідуть на розстріл голі й босі
Євреї юні та дорослі
З дітьми грудними на руках...
В очах застигли горе й жах...
Омиті гіркими сльозами,
Ви незабутні, всі ви - з нами.
Всі шість мільйонів

доль страшних
Живуть у пам'яті живих.
Щоб не зростали діти в снах,
Палили звіри їх в печак...
Той попіл жити не дає,
Нестерпний біль в серцях живе
Й туди веде, де душі їх, -
Коханих, рідних, дорогих -
Між хмар волають в небесах,
Приходять к нам

в жахливих снах...

Переклад Раїси Обухової

Волошкові очі
Пісня

«Волошкові очі», — місяць шепотів.
Повернути ночі знову я схотів.
В голубі озерця поглядом пірнав.
Бідолашне серце спогадам віддав.
Танці незабутні зимньої пори,
Хвили, ледве чутні, дивні вечори.
Доля випадково поєднала нас.
Зустрічі, розмови. Промайнув той час.
Чарівна усмішка, сонячна блакить...
Цілувались нишком. Повернути б мить!
«Волошкові очі», — місяць нагадав.
І чому ті очі я запам'ятав?

Приспів:

Річечка вузенька,
Що с гори збігала,
Де моя рідненька,
Що мене кохала?

Українська мова
Пісня

Українську рідну мову
Полюблюя дуже,
Бо у неї кожне слово
Зіграє душу.

Над степами вільним птахом
Скрізь вона лунає.
Наче сонце понад дахом
Рідна мова сяє!

Наші ниви, кручі, річки
Гомонять піснями.
На вінках дівочих стрічки
Майорять зірками.

Над Дніпром, на небі синім
Сонечко сідає.
Пісню «Слава Україні»
Наш народ співає.

Приспів:

Українська мова,
Ти під нашим стягом!
Твоє влучне слово
Нам дає наснагу.
Не бува народу
Без своєї мови -
З Заходу до Сходу
Чуємо розмови.

Дитячий
куточок

Наталія
Забіла

Весно, весно! Перші квіти
Розцвітають на землі.
Сині проліски привітно
Зводять вінчики малі.

І хоч, може буде влітку
Більше квітів запашних,
Та для нас найперша квітка
Наймиліша від усіх.

Завжди ми її помітим,
З лісу в дім принесемо.
І тому цей місяць Квітнем
По заслугі ми зведемо.

М. Сингаївський

— Я квітую, — каже квітень, —
Квітом луків і гаїв.
Листя зграйками на вітах
Жде-чекає солов'їв.

— Я квітую! — квітень каже, —
Весно-сестро, пам'ятай,
Що довік бажання наше —
Прикрашати рідний край.

Лідія Кир'яненко

Верболози зеленіють.
Потеплішали дощі.
Піднімається травиця.
На терновому куці
вже з'явилися перші квіти,
мов казково-зимні сни.
Шпак заводить знову пісню,
славлячи прихід весни.

М. Лисич

Квітень

Місяць квітень йшов з базару,
Ніс дарунок для весни:
Кошик гарних,
Різнобарвних
Квітів ніжно-запашних.
Ось підходить він до лісу, —

Путь нелегка навесні. —
Кошик з квітами повисів,
Сам спочити сів на пні.
А в цей час вітерець повіяв,
Геть всі квіти розтрусив.
Місяць скрикнув: — Лиходію,
Що ж оце ти наробив!
Ой, гультю і ледащо!
Шкоду робиш ти завжди,
Порозносив квіти краці
У гаї, луки, сади... —
Вітерець травицю топче:
— Квіти ці не пропадуть,
Не журися, любий хлопче,
Всюди хай вони цвітуть. —
І з тих пір, коли все квітне,
Журавлі в наш край пливуть,
Того хлопця люди квітнем,
Квітнем місяцем зовуть!

Надія Красоткіна

Квітень

Як же нам не радіти, діти!
Он чудова весна бринить.
Завітав до нас місяць Квітень —
Чудеса на землі творить.

Сонце землю так ніжно гріє,
День у квітні росте й росте.
І верба над ставком жовтіє,
А навкруг первоцвіт росте.

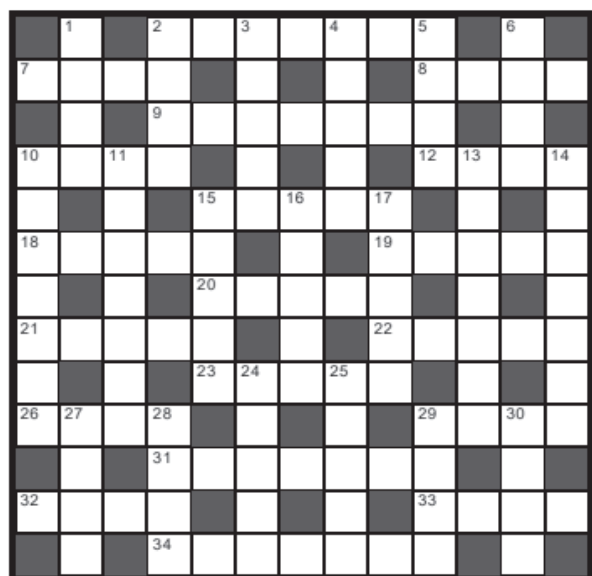
День проходить в труді у квітні,
Пташенята гніздечка в'ють.
І метелики гарні й тендітні
Над лугами весь день снують.

Квітень в лісі господар, в полі,
Одягає у цвіт луги.
Он погляньте: цвітуть тополі,
Стало гарно так навкруги!

О. Коваленко

Квітень

Квітень на хмаринку сів,
До нас в гості прилетів.
А за ним, як діточки,
Поспішають квіточки:
Ось конвалії й в'юнки,
Барвінкові килимки,
А кульбабки і дзвіночки —
Малюкам плести віночки.

За горизонталлю: планета Сонячної системи (4) 9. ... Лампсакський (давньогрецький філософ) (7) 10. Автор вузьким прорізом, в яку опускаються виборчі бюлетені при таємному голосуванні (4) 8. Сьома

імпровізатор і співець у казахів, киргизів та деяких інших середньоазійських народів (4) 15. Актор, який зіграв Уерлі у фільмі «Звиробий» (Союзтелефільм,) (5) 18. Бокова частина віконної або дверної рами, стесана навскіс (5) 19. Величина місткості (5) 20. У Стародавній Греції та Стародавньому Римі ? оратор і вчитель красномовства (5) 21. Жіноче ім'я (5) 22. Господарське приміщення для зберігання різного майна (5) 23. Чиє-небудь повідомлення, звернення до кого-небудь із викладом якихось відомостей, положень, думок. (5) 26. Водоймище (у природному чи штучному заглибленні) з непроточною водою (4) 29. Сауда бінт ... (друга дружина пророка Мухаммеда, мати правовірних) (4) 31. Районний центр на півночі Київської області (7) 32. Захворювання людини й

тварин, що виникає внаслідок потрапляння й перебування в тканинах або порожнинах організму личинок мух і гедзів (4) 33. ... Кальман (угорський композитор). (4) 34. Філософський термін, що означає вище, абсолютне начало, що має джерело (7). За вертикаллю: 1 Густі сходи посівів (4) 2. Обледеніла кірка на поверхні снігу (4) 3. Спеціальний знак, яким в Україні маркуються алкогольні напої та тютюнові вироби. (5) 4. Антипод брутто (5) 5. Відбиття звукових коливань від перешкоди, коли вони сприймаються роздільно від первісних коливань (4) 6. Зимовий віз на полозях (4) 10. Пилосмокот (7) 11. Сцена для виступів акторів, музикантів, співаків, промовців і т. ін. (7) 13. Дівчина з довгою косою (7)

14. Накидний ключ (7) 15. полотняного переплетення для Чоловік зарази (5) 16. ... верхнього одягу. (4) 28. Етикетка Гриневичева (українська (відмітка чи позначка) в письменниці) (5) 17. Густий паспортному документі (4) 29. пушок з коротких волокон на Статистичний ... пишеться на поверхні деяких тканин (5) 24. спеціальних, виготовлених Річка в Закавказзі, права друкарським способом притока Кури (5) 25. Спів. (5) бланках, текстовий ... на 27. Шерстяна тканина звичайному папері (4) 30. ... Твен (4).

В і д р о в і в № 1 д д 9 о у 8

Шановні клієнти!

Всі, хто має можливість допомогти
незаможним людям,
спрямовуйте, будь ласка,
свої внески за адресою:

Україна,
м. Одеса, Приморський район,
БФ "Хесед Шаарей Ціон"
код ЄДРПОУ 34321888
IBAN: UA713510050000026006267265700
в ПАТ "УкрСиббанк"
МФО 351005
65023, м. Одеса,
вул. Ніжинська, 77/79.

Шановні клієнти!

Майстер із ремонту
дрібної побутової техніки

Приєм та видача
Четвер з 10.00 до 13.00 каб.246

Шановні клієнти!

Дрібний ремонт одягу

Приєм та видача
Середа з 9.00 до 12.00 каб.246
Четвер з 10.00 до 13.00 каб.246

Посмішка

Хочеш довести людину до склерозу – дай їй у борг.

Не мотай на вус те, що тобі вішають на вуха.

Найкращі місця під сонцем зазвичай у тих, хто тримається
у тіні.

Людина відрізняється від чайника тим, що вона може скипіти
лише від однієї думки, що її хочуть нагріти.

Хотілося б особисто переконатись, що не в грошах щастя.

Найбільше забруднюють природу люди, на яких вона
відпочила.

Немає нічого кориснішого у господарстві, ніж чоловік,
який відчуває свою провину.

Він тримав мене за талію, а я його за ідіота.

Шлюб, як і життя, - це постійна боротьба: спочатку за
об'єднання, потім за рівноправність, а потім і за незалежність.

Якщо уважно стежити за своїм здоров'ям, то знатимеш,
куди воно пішло.

Гроші позбавляють людину бажань. А бажання – грошей.

Яка б дурниця не спала на думку, завжди знайдуться
однодумці.

Якщо вас незаслужено образили, поверніться та заслужіть.

Вона була настільки солодкою жінкою, що комар, який
вкусив її, захворів на діабет.

Роза Марківна була майже здорова. І тут лікар дізнався,
що вона директор банку.

Бог створив чоловіка раніше за жінку, щоб чоловік встиг
сказати хоч кілька слів.

Кажуть, що гроші псують людей... Можна подумати,
відсутність грошей робить їх кращими!

Про смаки жінки не сперечаються – їх оплачують!

Найкращий блиск для губ - це масло від вареників з
картоплею.

Бажання, на яке не вистачає грошей, називається мрією.

Здоров'я, щоб хворіти, в мене ще є, а от здоров'я, щоб
лікуватися, вже немає.

Одесит – це національність. Це гримуча суміш українського
сала, молдавської мамалиги, італійських макаронів по-
флотськи та французького шампанського... І все це до
фаршированої риби!

Найкращий спосіб зрозуміти щось самому – пояснити це
іншому.

Дипломат – це той, хто два рази подумає перед тим, як
нічого не сказати.

Господи! Дай мені сили тримати язик за зубами, доки я не
зберуся з думками!

Любов сліпа. Але шлюб відновлює зір.

Досвід – те, що отримуєш, не отримавши те, що хотів.

Шановні клієнти!

«Джойнт» продовжує програму
«Дбайливий зв'язок»

для спілкування та проведення зустрічей в інтернеті.
Якщо ви клієнт «Хесед», вам 65+, ви самотні та хочете брати
участь у клубних програмах, то ми вас забезпечимо
смартфоном та мобільним інтернетом.
Бажаючі брати участь у проекті, телефонуйте
з понеділка по четвер
з 10:00 до 16:00 за тел. 067-485-6344

Шановні клієнти!

У кабінеті № 245 "Волонтерська вітальня"
веде прийом волонтер-юрист
Лісницька Ірина Пилипівна
Час прийому: четвер з 11.00 до 13.00

Шановні читачі!

Культурний центр БФ "Хесед Шаарей Ціон"
оголошує набір на шестимісячні курси з вивчення
МІЖНАРОДНОЇ МОВИ ЕСПЕРАНТО
Адреса: вул. Ніжинська, 77/79, 2-й поверх, каб. 214
Тел.: 067 518 10 53; 767-72-39

ЮВІЛЯРИ БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН", ПРИЙМІТЬ ШИРІІ ВІТАННЯ!

80 років

Андріївський Валерій
Золотверха Лідія
Крутоголов Володимир
Рехсан Володимир
Россолова Наталія
Сатунівська Динора

Хуторецька Наталія

85 років

Бляхерова Лариса
Бороніна Тамара
Вайнгауз Алла
Громадський Семен
Данізхан Фаня

Драч Клара

Ємець Леонід

Єфремова Тетяна

Залізник Валентина

Зачепина Надія

Липовецький Володимир

Михайленко Володимир

Панченко Володимир

Польська Ганна

Полуха Анатолій

Сурженко Олена

Цеханова Лідія

Шмігельська Олена

Штульман Лідія

ІМЕННИКИ – ВОЛОНТЕРИ БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН"

Абріємова Галина
Бевзюк Наталія
Вайнгауз Алла
Гринюк Василь

Зачепина Надія
Зільбер Лев
Камсіна Ганна
Кретов Валерій

Контимирова Світлана
Любима Тамара
Михайленко Володимир
Нікіпелов Віктор

Пінська Віра
Потапенко Світлана
Сидельникова Олена
Стрембовська Людмила

Засновник та видавець —
БФ "ХЕСЕД ШААРЕЙ ЦІОН" (м. Одеса)

Свідоцтво про держреєстрацію 1153-34-Р,
серія ОД, видано 7 червня 2006 р.

Газета видається за підтримки
Claims Conference и American
Jewish Joint Distribution Committee

Некомерційне видання. Розповсюджується безкоштовно
Реклама та оголошення публікуються безкоштовно.
Індекс видання — 09720

Надруковано у ТОВ "Press Corporation Limited"
21034 Вінниця, вул. Чехова, 12 А

Наклад 4100 прим. Зам. № _____

Головний редактор
Семен ВАЙНБЛАТ
Редакційна колегія:
А. Кесельман,
М. Гаузнер, П. Козленко
Комп'ютерна верстка
І. Глаголевський
Перекладач
А. Кузнецова

Надіслані матеріали
не рецензуються і не повертаються.
Листування із читачами —
лише на сторінках газети.
Редакція залишає за собою право
редагувати
і скорочувати надіслані матеріали.
Відповідальність за достеменність
фактів несуть автори.

Адреса редакції:
65023, Одеса, вул. Ніжинська, 77/79
Поштова адреса:
65045, Одеса, а/с 110
Тел.: 737-40-12
dobroedelo.ddns.net